

Barbora Hajdíková

DOPŘEDU A NIKDY ZPĚT!

Čím dál méně vidíme, co už všechno máme
V pozoru stojíme jenom, když se chleba láme
Spálíme mosty, jen co budou stát
Protože s křídly roste taky strach

Každý druhý slyší tady přes plot trávu růst
Já dávno hledám sobě samé skrýš
Tak třeba někde hodně blízko hvězd
Nechci být za žábu a už ani za myš

Bůh od zlého nás zřejmě nezbaví
Co bylo pogromů a povodní
Přesto nezastavil bezpráví
Jen Ty pořád říkáš, jak jsme svobodní

Čas Tvoje tlusté čáry vymaže
Odpustíš a zapomeneš
Radost udělá Ti roční gáže
Před sebou ale neutečeš

Něco krásného nechám si dneska zdát
Nemyslím už na to
Jestli ještě zítra budeš při mně stát
Dál klidně do kapsy si budu lhát

Barbora Hajdíková

V tichu zpovědnice

Svatého Víta věrná tanečnice

Říkám si, co chít více

Ať ještě hoří moje svíce

Jednou vlky z lesa vyšle hlad

Potom i já z kůže vyskočím

A budu v rouše beránčím

V jedné řadě hrdě s vámi stát

Stejně jako se kdysi stavěl nový lepší svět

Tak i dnes zní stejné heslo -

Dopředu a nikdy zpět!